

Medicina oficial

Colònies escolars per infants delicats

per

JOSEP TRAGANT

Cada any i poc abans de l'època de les vacances escolars, són molts els Ajuntaments de ciutats i també de poblacions de relativa importància que organitzen colònies escolars, i envien a la platja o a la muntanya un cert número d'infants. Es recluten aquests escolars prèvia convocatòria i lleuger reconeixement mèdic i passen a estiuejar a una vila costera o muntanyenca, on per espai d'un mes faran una vida més higiènica que en llurs famílies i possiblement menjaran millor.

Com és natural, quasi totes les criatures tornen en millor estat general i augmentades de pes, i precisament aquests resultats fan que cada any es procuri augmentar-les en número.

Qui organitza aquestes colònies deu quedar tan satisfet davant els resultats obtinguts, que l'any vinent, amb més entusiasme, repeteix amb la creació de noves colònies tallades totes amb el mateix patró.

Sempre ens ha semblat que enviar les criatures al camp o a la platja i tenir-les allí un mes és una solució parcial del problema de l'enfortiment de la mainada. Escollir uns infants sans per portar-los a estiuejar i rebutjar els que clarament estan delicats i, per tant, més necessitats de què llur organisme millori, és mal enfocar el problema.

Res més renyit amb la lògica que enviar unes criatures sanes a fora de la ciutat on viuen tot l'any perquè millori llur benestar corporal i no admetre les malalties cròniques no infeccioses, per exemple lesions cutànies, musculars, òssies, nervioses, viscerals, etc., etc.

És molt trist que la criatura raquítica, la bronquítica crònica, l'asmàtica, la dispèptica, la de ganglis infartats, la psoriàsica, etc., sigui rebutjada sense que entre nosaltres ningú no hagi treballat per a remeiar la seva situació.

Podria ésser per rutina; pot ésser per equivo-

cació entre els dirigents de l'organització, i qui sap si per no organitzar-les els metges, el cas és que cada any es ve repetint la mateixa tria i separats els malalts.

Necessàriament ha de venir un dia en què això no segueixi igual i es pensi que qui no té salut és que té de buscar-la i que, si per trobar-lo s'han de fer sacrificis siguin aquests emprats allà on siguin necessaris; rebutjar les criatures amb xacres pel sol fet de no estar bons no és humà i és injust no protegir-les, si hi cap la protecció, per tant, és indispensable de cercar la solució d'aquest problema.

I aquest problema fa molts anys que el tenen resolt certes poblacions franceses mitjançant el que ells anomenen *Camp thermal*.

La ciutat de Burdeus (Bordeaux), fa uns 30 anys que té organitzats camps termals i envia a Barègès, a Daux i a Luchon els seus infants justificables de la necessitat d'un d'aquests balnearis.

El mateix fan a Toulouse i a Mulhouse, encara que a diferents balnearis.

No vol dir això que en aquestes ciutats únicament frueixin del règim de colònies els que estan malalts, sinó que al mateix temps que escolleixen els escolars per a colònies separant els bons dels malalts, essent enviats els malalts als camps termals.

Un cop separats els malalts, són triats i repartits en cinc grups i a cada un d'ells li és assignada l'estació termal més adient a la seva malaltia.

Aquests cinc grups corresponen cadú un d'ells a una aigua mineral determinada, i com són: les sulfurades, les clorurado-sòdiques, les ferruginoses, les arsenicals i les carbonades o sulfato-càlciques, se'n dedueixen les indicacions i els resultats que poden obtenir-se'n.